

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATERICA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 356
din 11.05.2016

Dosar nr.: 398/2015
Petiția nr.: 4453/26.06.2015
Potent:
Reclamat:
Obiect: Interzicerea dreptului de a pescui

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1.

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Interzicerea de a pescui pe lacul Știucilor, Săcălaia, județul Cluj, dintr-o barcă, în perioada prohibiției și, ulterior, instituirea aceleiași măsuri de interzicere până la data de 01.01.2016.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresa nr. 4453/20.07.2015 a fost citat petentul pentru termenul stabilit de Consiliu în data de 31.08.2015.

3.3. Prin adresa nr. 4941/20.07.2015 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit în data de 31.08.2015.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Petentul solicită să se constate discriminarea la care a fost supus, prin dispoziția emisă la solicitarea reclamatului, privind interzicerea de a pescui în lacul Știucilor, Săcălaia, județul Cluj, pe parcursul anului 2015.

4.1.2. În data de 16.04.2015, petentul s-a deplasat la lacul Săcălaia cu scopul de a pescui. La domeniul indicat se afla doar directorul... al Asociației Județene a Pescarilor Sportivi Cluj, care nu i-a permis accesul la pescuit.

4.1.3. Petentul, cu acea ocazie, a prezentat carnetul de membru al A.J.P.S. Cluj, permisul A.N.P.A. de pescuit recreativ sportiv și chitanța nr.15314/14.01.2015 reprezentând viza în valoare de 42 lei, aferentă anului în curs.

4.1.4. A solicitat barca contracost, directorul urmând să-i elibereze bon fiscal, însă petentul a fost refuzat în ciuda faptului că s-a angajat să respecte regulamentul ce era aplicabil pescuitului în acea perioadă.

4.1.5. Reclamatul a motivat refuzul prin explicația că va primi acces la pescuit după terminarea prohibiției, după data de 09.06.2015, cu toate că petentul susține că în acea perioadă altor pescari le-a fost permis accesul cu bărci.

4.1.6. Petentului i-a fost permis pescuitul la Jucu, pe locurile formate în albia lacului în urma unei foste balastiere unde datorită handicapului (fila 4 din doasar - infirmitate membru inferior drept și mai scurt cu 10 cm) nu putea pescui, terenul fiind accidentat.

4.1.7. În urma refuzului accesului pe lac cu barca, petentul a revenit la pescuit în data de 11.06.2015, moment în care paznicul ..i-a comunicat că îi este interzis să mai pescuiască în locația respectivă până la sfârșitul anului 2015.

4.1.8. În discuția telefonică cu...., directorul A.J.P.S., acesta i-a comunicat că în urma deciziei Consiliului asociației i-a fost interzis pescuitul în locația respectivă.

4.1.9. În data de 22.06.2015, paznicul i-a înmănat un înscris cu denumirea de sancțiune, emisă de Consiliul A.J.P.S. Cluj din data de 06.05.2015, iar asupra conținutului sunt aduse critici în ceea ce privește veridicitatea celor susținute în cuprinsul ei.

4.1.10. În înscrisul menționat se reține că sancțiunea aplicată s-a datorat faptului că petentul a încercat să-l mituiască pe reclamat și i-a propus să împartă capturile de știucă știind faptul că în acea perioadă se putea pescui la știucă doar cu artificiale și cu eliberare. Apreciază că reclamatul a recurs la această sancțiune din ură personală, pentru faptul că petentul a avut priceperea și norocul să pescuiască în anul 2014 mai multe știuci, ce au stârnit invidia.

4.1.11. Petentul mai arată că este de bună credință, achitând taxa de barcă de fiecare dată și că nu a pescuit niciodată ilegal.

4.1.12. Petentul mai critică și faptul că trebuia să fie prezent la ședința consiliului când s-a luat decizia interzicerii sale de a pescui pentru a-și susține apărările. Întotdeauna a avut un comportament civilizată.

4.1.13. Pe această cale solicită recâștigarea demnității, de a avea parte de un tratament egal cu ceilalți cetățeni ai țării și să se intervină în sensul de a se anula sancțiunea. Se mai arată că pescuitul sportiv constituie pentru petent un mijloc de recreere ce-i motivează existența.

4.1.14. Prin punctul de vedere deșus la dosar și înregistrat în evidențele C.N.C.D. sub nr. 5608/31.08.2015, se arată că aferent anului 2015, petentul a achitat taxa de viză anuală de pescuit și se depune dovada la dosar, carnetul de membru AJPS Cluj, chitanța și permisul aferent (filele 29-31 din dosar).

4.1.15. Petentul apreciază că sancțiunea aplicată este un abuz de putere rasfrânt asupra sa și toate susținerile reclamatului sunt nereale.

4.1.16. Prin adresa nr. 5671/03.09.2015, concluzii scrise, petentul învederează că în cuprinsul sancțiunii comunicate nu este prevăzut termenul de 15 zile în care avea posibilitatea să o conteste. Se solicită să se constate că termenul în care i-a fost comunicată sancțiunea, a fost de 48 de zile de la data emiterii, ceea ce în accepțiunea sa ar atrage nulitatea sancțiunii.

4.1.17. De asemenea, petentul mai solicită, după momentul audierii, să se dispună returnarea valorică a vizei achitate pe anul 2015 către A.J.P.S. Cluj.

Suținerile reclamatului

4.2.1. Reclamatul, prin punctul de vedere înregistrat în evidențele C.N.C.D. sub nr. 5514/24.08.2015, învederează că în prima parte a lunii iulie 2014, a fost de serviciu pe lacul Știucilor din satul Săcălaia, com. Fizeșul Gherlii, județul Cluj, moment în care petentul a fost identificat cu o cantitate de captură de știucă mult peste limita maximă admisă de lege (potrivit legii există dreptul de a reține o cantitate de 5 kg de pește/zi respectând dimensiunile minime admise).

4.2.2. La cântărirea capturii s-a constatat că peștele reținut era în greutate de 8,5 kg și mare parte din cantitate era sub limita minimă admisă de lege, dimensiunea minimă pentru știucă fiind de 40 cm pentru a putea fi reținută.

4.2.3. La solicitarea reclamatului, împreună cu petentul au resuscitat câteva exemplare de știucă pe care le-au eliberat. Petentul ar fi motivat gestul său neregular prin faptul că îi dăruise un tablou paznicului piscicol și se simțea îndreptățit să procedeze în consecință. Se mai arată că la acea dată nu s-a luat nicio măsură, apreciind că este un caz izolat și pe viitor se vor respecta prevederile legale.

4.2.4. În data de 16.04.2015, când petentul s-a prezentat la locația menționată, reclamatul i-a prezentat regulamentul aprobat de custodele ariei naturale protejate prin care se acorda dreptul de a pescui în perioada 11.04.2015-10.06.2015 doar la momeli artificiale și cu eliberarea capturilor în mediul lor natural.

4.2.5. După expunerea regulamentului, petentul a propus împărțirea cu reclamantul a capturii de știucă. După discuții contradictorii, revine cu o nouă propunere, aceea ca în urma primirii sumei de 10 lei, reclamantul să-i permită să pescuiască.

4.2.6. Comportamentul petentului îi leza credibilitatea reclamatului și pune în pericol autorizația emisă de custode prin încălcarea regulamentului. În acel moment i-a fost adus la cunoștință petentului că urma să propună în prima ședință de consiliu interzicerea accesului pe lac până la data de 10.06.2015.

4.2.7. În urma dezbaterilor din ședința de consiliu, s-a luat decizia de aprobare a suspendării petentului de a pescui până în data de 01.01.2016, motivate de gravitatea faptei, posibila anulare a autorizației ce aducea cu sine un prejudiciu imens financiar și de imagine.

4.2.8. Decizia de sancționare a fost înmănată petentului în data de 22.06.2015 și conform statutului A.J.P.S. Cluj avea posibilitatea să o conteste într-un termen de 15 zile de la comunicare.

4.2.9. Față de situația petentului, aceea de a fi încadrat medical în grad de handicap reclamatul solicită să se constate că nu există vreo legătură între faptele petrecute și situația sa medicală.

4.2.10. Se solicită a se constata că petiția este făcută cu rea credință, elementele expuse de către petent fiind trunchiate și prezentate de o manieră necorespunzătoare realității. Au fost atașate înscrisuri, precum și declarațiile câtorva consilieri prezenți la ședința de consiliu, unde s-a dezbătut gravitatea faptei și aplicarea sancțiunii.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director urmează a analiza dacă refuzul accesului pe lacul de pescuit Știucilor din satul Săcălaia, județul Cluj, a petentului (încadrat în grad de handicap) inițial în perioada de prohibiție a anului 2015 și ulterior instituirii acestei restricții până la finele anului, a constituit o faptă de discriminare.

5.2. În drept, sub aspectul incidenței preverilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în Art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”. Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, **dizabilitate**, sex, religie, convingeri etc.) invocat de petent constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea (interzicerea de a pescui pe lacul Știucilor) imputată părții reclamate.**

5.3. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis.

5.4. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația

invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

5.5. Raportat la cele de mai sus, Colegiul director trebuie să analizeze dacă reclamatul i-a încălcat petentului un drept recunoscut de lege (dreptul de a pescui în temeiul avizului anual dobândit) în baza unui criteriu interzis. Astfel, Colegiul director reține că dreptul încălcat, în opinia petentului, este dreptul de a pescui în lacul menționat, dobândit o dată cu achitarea vizei pe anul 2015.

5.6. Din susținerile părților și documentele depuse la dosar, Colegiul director reține că reclamatul a procedat la sancționarea petentului prin interzicerea acestuia de a mai pescui în lacul Știucilor din satul Săcălaia, ca urmare a încălcării regulamentului aplicabil în perioada prohibiției și ulterior ca măsură coercitivă în decursul anului 2015, asupra propunerii petentului de a împărți captura de pește cu reprezentantul pescăriei precum și a încercării de a obține accesul pe lac cu o barcă în schimbul sumei de 10 lei, sumă nefiscalizată.

5.7. Având în vedere cele de mai sus, Colegiul director nu reține o legătură de cauzalitate între faptele reclamate și criteriul invocat de petent. Prin urmare, din probele și actele depuse la dosar, nu se poate reține că faptele imputate în sarcina părții reclamate au fost determinate de criteriul invocat de petent, respectiv interzicerea dreptului de a pescui pe lacul Săcălaia până la data de 01.01.2016 s-ar datora criteriului indicat, handicapul de care suferă.

Raportul de cauzalitate între fapta imputată și criteriul invocat nu poate fi reținut, în sensul art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție „O.G. nr. 137/2000 analizează fapte de discriminare care prin criteriile mai sus anunțate (n.n. art. 2 alin.1) se diferențiază de fapte care sunt de natură să producă aceleași consecințe, dar intră sub incidența altor acte normative” (A se vedea Decizia nr. 1530 din 19 martie 2009, Înalta Curte de Casație și Justiție).

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20. alin.2, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale discriminării, astfel cum este definită în art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată,
2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

DINCĂ ILIE – Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

MANOLE PETRE-FLORIN – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării: 11.05.2016

Tehnoredactată M.M.
Motivată D.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și sancționarea tuturor formelor de discriminare și Legii 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP